

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA RADY 2011/16/EÚ

z 15. februára 2011

o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 113 a 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V ére globalizácie je čoraz naliehavejšia nevyhnutnosť vzájomnej spolupráce členských štátov v oblasti daní. Vývoj v oblasti mobility platiteľov dane, počtu cezhraničných transakcií a internacionalizácie finančných nástrojov je ohromujúci a spôsobuje členským štátom ťažkosti správne stanoviť základ splatných daní. Tento čoraz väčší problém ovplyvňuje fungovanie daňových systémov a spôsobuje dvojité zdanenie, ktoré samotné vedie k daňovým podvodom a daňovým únikom, zatiaľ čo kontrolné právomoci zostávajú na vnútroštátnej úrovni. Táto skutočnosť ohrozuje funkčnosť vnútorného trhu.
- (2) Jeden členský štát preto nemôže spravovať svoj vnútorný daňový systém, najmä pokiaľ ide o priame zdaňovanie, bez informácií od ostatných členských štátov. Na prekonanie negatívnych vplyvov tohto javu je nevyhnutné vytvoriť novú administratívnu spoluprácu medzi daňovými správami členských štátov. Sú potrebné nástroje,

ktorými by sa vybudovala dôvera medzi členskými štátmi prostredníctvom zavedenia rovnakých pravidiel, povinností a práv pre všetky členské štáty.

- (3) Mal by sa preto uplatniť celkom nový prístup prostredníctvom vytvorenia nového textu s cieľom dať členským štátom právomoc na účinnú spoluprácu na medzinárodnej úrovni a prekonanie negatívneho vplyvu čoraz intenzívnejšej globalizácie na vnútornom trhu.
- (4) V tejto súvislosti smernica Rady 77/799/EHS z 19. decembra 1977 o vzájomnej pomoci príslušných úradov členských štátov v oblasti priamych daní a daní z poistného ⁽³⁾ už neustanovuje primerané opatrenia. Jej podstatnými nedostatkami sa zaoberala pracovná skupina Rady na vysokej úrovni pre boj proti daňovým podvodom vo svojej správe z 22. mája 2000 a neskôr Komisia v oznámení o prevencii a boji proti nezákonným firemným a finančným praktikám z 27. septembra 2004 a v oznámení o potrebe rozvinúť koordinovanú stratégiu s cieľom zlepšiť boj proti daňovým podvodom z 31. mája 2006.
- (5) Smernica 77/799/EHS, dokonca aj s jej neskoršími zmenami a doplneniami, bola navrhnutá v kontexte odlišnom od súčasných požiadaviek vnútorného trhu a už nemôže splňať nové požiadavky týkajúce sa administratívnej spolupráce.
- (6) Vzhľadom na počet a význam úprav, ktoré je potrebné vykonať v smernici 77/799/EHS, by obyčajná zmena alebo doplnenie smernice nestačilo na splnenie vyššie uvedených cieľov. Smernica 77/799/EHS by sa preto mala zrušiť a nahradiť novým právnym nástrojom. Tento nástroj by sa mal vzťahovať na priame dane a na nepriame dane, ktoré sa ešte neupravujú inými právnymi predpismi Únie. Na tento účel sa nová smernica považuje v zmysle účinnej administratívnej spolupráce za vhodný nástroj.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. februára 2010 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko zo 16. júla 2009 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 336, 27.12.1977, s. 5.

- (7) Táto smernica sa opiera o výsledky, ktoré sa dosiahli smernicou 77/799/EHS, ale stanovuje jasnejšie a presnejšie pravidlá upravujúce administratívnu spoluprácu medzi členskými štátmi, ak je to potrebné v záujme vytvorenia širšej administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi, a to najmä z hľadiska výmeny informácií. Zavedením jasnejších pravidiel by sa tiež malo umožniť, aby sa tieto pravidlá vzťahovali na všetky právnické a fyzické osoby v Spoločenstve, čím sa zohľadní neustále sa rozširujúca škála právnych inštitútov, ktoré zahŕňajú nielen tradičné inštitúty ako trusty, nadácie a investičné fondy, ale aj všetky nové nástroje, ktoré môžu vytvoriť platiteľia dane v členských štátoch.
- (8) Je potrebných viac priamych kontaktov medzi miestnymi alebo národnými úradmi členských štátov zodpovednými za administratívnu spoluprácu, pričom komunikácia medzi ústrednými kontaktnými úradmi by bola pravidlom. Nedostatok priamych kontaktov vedie k neefektívnosti, nedostatočnému využívaniu opatrení týkajúcich sa administratívnej spolupráce a oneskoreniu v komunikácii. Malo by sa preto prijať ustanovenie, ktoré by zabezpečilo viac priamych kontaktov medzi úradmi s cieľom zefektívniť a zrýchliť spoluprácu. Kontaktným jednotkám by sa mali právomoci prideliť na základe vnútroštátnych ustanovení každého členského štátu.
- (9) Členské štáty by si mali v prípade, že o to požiada iný členský štát, vymieňať informácie týkajúce sa konkrétnych prípadov a mali by vykonať nevyhnutné zisťovania s cieľom taketo informácie získať. Cieľom normy „predvídateľnej relevantnosti“ je zabezpečiť výmenu informácií v daňových záležitostiach v čo najväčšom rozsahu a súčasne spresniť, že členské štáty sa nemôžu angažovať v nenáležitém vyhľadávaní informácií (fishing expeditions) alebo požadovať informácie, v ktorých prípade je nepravdepodobné, že budú relevantné v súvislosti s daňovými záležitosťami daného platiteľa dane. Keďže článok 20 tejto smernice obsahuje procesné požiadavky, tieto ustanovenia je potrebné vykladať voľne, aby sa nenarúšala efektívna výmena informácií.
- (10) Uznáva sa, že povinná a bezpodmienečná automatická výmena informácií je najúčinnnejším spôsobom, ako podporiť správne vyrubenie daní v cezhraničných situáciách a ako bojovať proti podvodom. Na tento účel by sa preto mal uplatniť prístup založený na postupných krokoch, pričom by sa začalo s automatickou výmenou dostupných informácií v piatich kategóriách a po predložení správy Komisie by sa mali príslušné ustanovenia preskúmať.
- (11) Mala by sa posilniť a podporiť aj spontánna výmena informácií medzi členskými štátmi.
- (12) Mali by sa ustanoviť lehoty na poskytovanie informácií podľa tejto smernice, aby sa zabezpečila včasná, a teda účinná výmena informácií.
- (13) Je dôležité, aby sa úradníkom daňovej správy jedného členského štátu umožňovala prítomnosť na území iného členského štátu.
- (14) Keďže daňová situácia jednej alebo viacerých osôb povinných platiť daň a usadených vo viacerých členských štátoch je často predmetom spoločného alebo doplňujúceho záujmu, malo by sa umožniť vykonávanie simultánnych kontrol takýchto osôb dvoma alebo viacerými členskými štátmi na základe vzájomnej dohody a na dobrovoľnom základe.
- (15) Vzhľadom na zákonnú požiadavku v určitých členských štátoch, aby platiteľ dane oznamoval rozhodnutia a nástroje týkajúce sa svojej daňovej povinnosti a z toho vyplývajúce ťažkosti pre daňové orgány vrátane prípadov, keď sa platiteľ dane presídlil do iného členského štátu, je žiaduce, aby za takýchto okolností daňové orgány mali možnosť požadovať spoluprácu od príslušných orgánov členského štátu, do ktorého sa platiteľ dane presídlil.
- (16) Spätná väzba v súvislosti so zaslanými informáciami podporí administratívnu spoluprácu medzi členskými štátmi.
- (17) Spolupráca medzi členskými štátmi a Komisiou je nevyhnutná na nepretržité skúmanie postupov spolupráce a výmeny skúseností a najlepších postupov v dotknutých oblastiach.
- (18) Z hľadiska účinnosti administratívnej spolupráce je dôležité, aby sa informácie a dokumenty získané na základe tejto smernice mohli pri dodržaní obmedzení ustanovených v tejto smernici použiť aj na iné účely v tých členských štátoch, ktoré ich získali. Takisto je dôležité, aby členské štáty mohli za určitých podmienok zasielať taketo informácie tretej krajine.
- (19) Situácie, v ktorých dožiadaný členský štát môže odmietnuť poskytovanie informácií, by mali byť jasne vymedzené a obmedzené, pričom by sa mali vziať do úvahy určité súkromné záujmy, ktoré by sa mali chrániť, ako aj záujem verejný.
- (20) Členský štát by však nemal odmietnuť zaslať informácie na základe toho, že nemajú žiadny domáci význam, alebo preto, že informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, poverenec alebo osoba konajúca v zastúpení alebo v postavení splnomocnenca, alebo pretože sa týkajú obchodných podielov na určitej osobe.
- (21) Táto smernica obsahuje minimálne pravidlá, a preto by sa nemala dotýkať práva členských štátov nadviazať širšiu spoluprácu s inými členskými štátmi v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo v rámci dvojstranných alebo mnohostranných dohôd uzavretých s inými členskými štátmi.

- (22) Takisto by sa malo spresniť, že ak členský štát ponúkne tretej krajine širšiu spoluprácu, než je spolupráca ustanovená podľa tejto smernice, nemal by odmietnuť ponúknuť takúto širšiu spoluprácu ďalším členským štátom, ktoré si takúto širšiu vzájomnú spoluprácu želajú nadviazať.
- (23) Výmena informácií by sa mala uskutočňovať prostredníctvom štandardizovaných formulárov, formátov a komunikačných kanálov.
- (24) Je potrebné vykonať hodnotenie účinnosti administratívnej spolupráce najmä na základe štatistických údajov.
- (25) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pri výkone vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (26) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Únie vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie ilustrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.
- (27) Každá výmena informácií uvedená v tejto smernici podlieha ustanoveniam, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽²⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽³⁾. Je však vhodné zvážiť obmedzenia určitých práv a povinností ustanovených smernicou 95/46/ES s cieľom chrániť záujmy uvedené v článku 13 ods. 1 písm. e) uvedenej smernice. Takéto obmedzenia sú potrebné a primerané vzhľadom na možnú stratu príjmov pre členské štáty a mimoriadny význam informácií, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, pre účinnosť boja proti podvodom.
- (28) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré sú uznávané najmä Chartou základných práv Európskej únie.
- (29) Keďže cieľ tejto smernice, a to účinná administratívna spolupráca medzi členskými štátmi na prekonanie negatívnych vplyvov zvyšujúcej sa globalizácie na vnútorný

trh, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov požadovanej jednotnosti a účinnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa ustanovujú pravidlá a postupy vzájomnej spolupráce členských štátov s cieľom vymieňať si informácie, ktoré sú predvídateľne relevantné pre správu a vynucovanie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní uvedených v článku 2.

2. Touto smernicou sa zavádzajú aj ustanovenia o výmene informácií uvedených v odseku 1 elektronicky, ako aj pravidlá a postupy spolupráce členských štátov a Komisie v záležitostiach týkajúcich sa koordinácie a hodnotenia.

3. Táto smernica nemá vplyv na uplatňovanie predpisov o vzájomnej pomoci v trestných veciach v členských štátoch. Nedotýka sa ani akýchkoľvek záväzkov, ktoré si členské štáty plnia v súvislosti so širšou administratívnou spoluprácou vyplývajúcou z iných právnych nástrojov vrátane dvojstranných alebo mnohostranných dohôd.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na všetky dane akéhokoľvek druhu, ktoré vyberá členský štát alebo nižší územný či správny celok členského štátu vrátane miestnych orgánov alebo ktoré sa vyberajú v ich mene.

2. Bez ohľadu na odsek 1 sa táto smernica neuplatňuje na daň z pridanej hodnoty a clá ani na spotrebné dane, na ktoré sa vzťahujú iné právne predpisy Únie o administratívnej spolupráci medzi členskými štátmi. Táto smernica sa takisto neuplatňuje na povinné príspevky sociálneho zabezpečenia, ktoré majú byť vyplatené členskému štátu alebo nižšiemu celku členského štátu, alebo inštitúciami sociálneho zabezpečenia zriadeným na základe verejného práva.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

3. V žiadnom prípade sa dane uvedené v odseku 1 nevykladajú ako dane zahŕňajúce:

- a) poplatky, ako napríklad za osvedčenia a iné doklady vydávané orgánmi verejnej moci, alebo
- b) poplatky zmluvnej povahy, ako napríklad protihodnota za verejnoprospešné služby.

4. Táto smernica sa uplatňuje na dane uvedené v odseku 1 vyberané na území, na ktoré sa vzťahujú zmluvy na základe článku 52 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „príslušný orgán“ členského štátu je orgán, ktorý takto určí členský štát. Ak sa koná podľa tejto smernice, ústredný kontaktný úrad, kontaktná jednotka alebo príslušný úradník sa tiež považujú za delegované príslušné orgány podľa článku 4;
2. „ústredný kontaktný úrad“ je úrad takto určený, ktorý nesie hlavnú zodpovednosť za kontakty s ostatnými členskými štátmi v oblasti administratívnej spolupráce;
3. „kontaktná jednotka“ je akýkoľvek iný úrad ako ústredný kontaktný úrad, ktorý bol určený na priamu výmenu informácií na základe tejto smernice;
4. „príslušný úradník“ je akýkoľvek úradník, ktorý je na základe tejto smernice oprávnený priamo vymieňať informácie;
5. „dožadujúci orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktná jednotka alebo akýkoľvek príslušný úradník členského štátu, ktorý v mene príslušného orgánu žiada o pomoc;
6. „dožiadateľský orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktná jednotka alebo akýkoľvek príslušný úradník členského štátu, ktorý v mene príslušného orgánu prijíma žiadosť o pomoc;
7. „administratívne zisťovanie“ sú všetky kontroly, previerky a ostatné opatrenia, ktoré vykonávajú členské štáty pri plnení svojich povinností s cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie daňových právnych predpisov;
8. „výmena informácií na požiadanie“ je výmena informácií na základe žiadosti dožadujúceho členského štátu predloženej dožiadateľskému členskému štátu v konkrétnom prípade;
9. „automatická výmena“ je systematické oznamovanie vopred určených informácií inému členskému štátu bez predchádzajúcej žiadosti vo vopred stanovených pravidelných intervaloch. V kontexte článku 8 sa za dostupné informácie považujú informácie, ktoré sa nachádzajú v daňových spisoch členského štátu oznamujúceho informácie a ktoré možno získať v súlade s postupmi zberu a spracovania informácií v tomto členskom štáte;
10. „spontánna výmena“ je nesystematické oznamovanie informácií ďalšiemu členskému štátu kedykoľvek a bez predchádzajúcej žiadosti;
11. „osoba“ je:
 - a) fyzická osoba;
 - b) právnická osoba alebo
 - c) pokiaľ to platné právne predpisy ustanovujú, združenie osôb uznané za spôsobilé vykonávať právne úkony, ale ktoré nemá postavenie právnickej osoby, alebo
 - d) akýkoľvek iný právny inštitút akejkoľvek povahy a formy s právnou subjektivitou alebo bez nej, ktorý vlastní alebo spravuje aktíva, ktoré vrátane z nich odvodených príjmov podliehajú akejkoľvek dani, na ktorú sa vzťahuje táto smernica;
12. „elektronicky“ znamená používanie elektronického zariadenia na spracovanie (vrátane digitálnej kompresie) a uchovávanie údajov, ako aj používanie drôtov, rádiového prenosu, optických technológií alebo iných elektromagnetických prostriedkov;
13. „sieť CCN“ je spoločná platforma založená na spoločnej komunikačnej sieti (common communication network – CCN), ktorú vytvorila Únia na všetky elektronické prenosy medzi príslušnými orgánmi v oblasti ciel a daní.

Článok 4

Organizácia

1. Každý členský štát oznámi Komisii svoj príslušný orgán na účely smernice, pričom tak urobí do 11. marca 2011, a bezodkladne informuje Komisiu o akejkoľvek zmene v tejto súvislosti.

Komisia sprístupní tieto informácie ostatným členským štátom a zoznam orgánov členských štátov uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

2. Príslušný orgán určí jediný ústredný kontaktný úrad. Príslušný orgán má zodpovednosť o tom informovať Komisiu a ostatné členské štáty.

Ústredný kontaktný úrad sa tiež môže určiť za úrad zodpovedný za kontakty s Komisiou. Príslušný orgán má zodpovednosť o tom informovať Komisiu.

3. Príslušný orgán každého členského štátu môže určiť kontaktné jednotky s právomocou pridelenou podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo postupov. Ústredný kontaktný úrad je zodpovedný za aktualizáciu zoznamu kontaktných jednotiek a jeho sprístupnenie ústredným kontaktným úradom ostatných dotknutých členských štátov a Komisii.

4. Príslušný orgán každého členského štátu môže určiť príslušných úradníkov. Ústredný kontaktný úrad je zodpovedný za aktualizáciu zoznamu príslušných úradníkov a jeho sprístupnenie ústredným kontaktným úradom ostatných dotknutých členských štátov a Komisii.

5. Úradníci, ktorí sa zapájajú do administratívnej spolupráce na základe tejto smernice, sa v každom prípade považujú na ten účel za príslušných úradníkov v súlade s opatreniami ustanovenými príslušnými orgánmi.

6. Pokiaľ kontaktná jednotka alebo príslušný úradník posielajú alebo prijímajú žiadosť alebo odpoveď na žiadosť o spoluprácu, informujú ústredný kontaktný úrad svojho členského štátu na základe postupov tohto členského štátu.

7. Pokiaľ kontaktná jednotka alebo príslušný úradník dostanú žiadosť o spoluprácu, ktorá si vyžaduje kroky mimo právomoci, ktorá je im pridelená podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo postupov ich členského štátu, bezodkladne takúto žiadosť postúpia ústrednému kontaktnému úradu svojho členského štátu a informujú o tom orgán, ktorý žiadosť predložil. V takomto prípade lehota stanovená v článku 7 začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bola žiadosť o spoluprácu postúpená ústrednému kontaktnému úradu.

KAPITOLA II

VÝMENA INFORMÁCIÍ

ODDIEL I

Výmena informácií na požiadanie

Článok 5

Postup pri výmene informácií na požiadanie

Na žiadosť dožadujúceho orgánu dožiadaný orgán oznamuje dožadujúcemu orgánu všetky informácie uvedené v článku 1

ods. 1, ktoré má alebo ktoré získa na základe administratívnych zisťovaní.

Článok 6

Administratívne zisťovania

1. Dožiadaný orgán zabezpečuje vykonanie akéhokoľvek administratívneho zisťovania nevyhnutného na získanie informácií uvedených v článku 5.

2. Žiadosť uvedená v článku 5 môže obsahovať odôvodnenú žiadosť o vykonanie konkrétneho administratívneho zisťovania. Ak sa dožiadaný orgán domnieva, že nie je potrebné žiadne administratívne zisťovanie, bezodkladne oznámi svoje dôvody dožadujúcemu orgánu.

3. V záujme získania požadovaných informácií alebo vykonania požadovaných administratívnych zisťovaní dožiadaný orgán uplatňuje rovnaké postupy, ako keby konal z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie iného orgánu vo svojom členskom štáte.

4. Ak dožadujúci orgán výslovne požiada o originálne dokumenty, dožiadaný orgán ich zašle, ak to nie je v rozpore s ustanoveniami platnými v členskom štáte dožiadaného orgánu.

Článok 7

Lehoty

1. Dožiadaný orgán poskytne informácie uvedené v článku 5 čo najrýchlejšie, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti.

Ak však dožiadaný orgán už tieto informácie má, je potrebné ich zaslať do dvoch mesiacov od uvedeného dňa.

2. V niektorých osobitných prípadoch môžu byť medzi dožiadaným a dožadujúcim orgánom dohodnuté iné konečné lehoty, ako sú ustanovené v odseku 1.

3. Dožiadaný orgán bezodkladne a v každom prípade najneskôr do siedmich pracovných dní od prijatia potvrdí dožadujúcemu orgánu prijatie žiadosti, podľa možnosti elektronicky.

4. Do jedného mesiaca od prijatia žiadosti dožiadaný orgán oznámi dožadujúcemu orgánu všetky nedostatky v žiadosti a potrebu poskytnúť akékoľvek dodatočné súvisiace informácie. V takomto prípade lehoty stanovené v odseku 1 začínajú plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, keď dožiadaný orgán dostal potrebné dodatočné informácie.

5. Ak dožiadaný orgán nemôže odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, bezodkladne a v každom prípade do troch mesiacov od prijatia žiadosti oznámi dožadujúcemu orgánu dôvody, pre ktoré nedodrжал termín, a dátum, do ktorého bude pravdepodobne môcť odpovedať.

6. Ak dožiadaný orgán nemá požadované informácie a nemôže odpovedať na žiadosť o informácie alebo odmietne odpovedať z dôvodov ustanovených v článku 17, dožadujúcemu orgánu oznámi dôvody bezodkladne a v každom prípade do jedného mesiaca od prijatia žiadosti.

ODDIEL II

Povinná automatická výmena informácií

Článok 8

Rozsah a podmienky povinnej automatickej výmeny informácií

1. Príslušný orgán každého členského štátu oznamuje prostredníctvom automatickej výmeny príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu informácie týkajúce sa zdaniteľných období od 1. januára 2014, dostupné v súvislosti s osobami majúcimi pobyt v tomto druhom členskom štáte a týkajúce sa nasledujúcich osobitných kategórií príjmov a majetku, ktoré sa majú chápať v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý uvedené informácie oznamuje:

- a) príjmy zo závislej činnosti;
- b) tantiémy;
- c) produkty životného poistenia, na ktoré sa nevzťahujú iné právne nástroje Únie o výmene informácií ani iné podobné opatrenia;
- d) dôchodky;
- e) vlastníctvo nehnuteľného majetku a príjmy z nehnuteľného majetku.

2. Členské štáty informujú pred 1. januárom 2014 Komisiu o kategóriách uvedených v odseku 1, v súvislosti s ktorými majú k dispozícii informácie. Komisiu informujú o ich akýchkoľvek následných zmenách.

3. Príslušný orgán členského štátu môže príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu naznačiť, že si neželá dostávať informácie o kategóriách príjmov a majetku uvedených

v odseku 1 ani že nemá záujem dostávať informácie o príjmoch alebo majetku, ktoré nepresahujú prahovú hodnotu. Informuje o tom aj Komisiu. Ak členský štát neinformuje Komisiu o žiadnej kategórii, v súvislosti s ktorou má k dispozícii informácie, môže sa to chápať v tom zmysle, že tento členský štát nemá záujem dostávať informácie v súlade s odsekom 1.

4. Členské štáty poskytnú pred 1. júlom 2016 Komisii každoročne štatistické údaje o objeme automatických výmen a v možnom rozsahu aj informácie o administratívnych a ostatných relevantných nákladoch a prínosoch, ktoré súvisia s uskutočnenými výmenami, a o akýchkoľvek prípadných zmenách týkajúcich sa daňových správ a tretích strán.

5. Komisia predloží pred 1. júlom 2017 správu obsahujúcu prehľad a posúdenie prijatých štatistických údajov a informácií, ktorá sa bude týkať napr. administratívnych a ostatných relevantných nákladov a prínosov automatickej výmeny informácií, ako aj praktických aspektov, ktoré s ňou súvisia. Komisia prípadne predloží Rade návrh týkajúci sa kategórií príjmov a majetku a/alebo podmienok stanovených v odseku 1 vrátane podmienky, že musia byť dostupné informácie týkajúce sa osôb, ktoré majú pobyt v druhom členskom štáte.

Rada pri posudzovaní návrhu predloženého Komisiou posúdi ďalšie posilnenie účinnosti a fungovania automatickej výmeny informácií a zvyšovanie jej úrovne s cieľom ustanoviť, že:

- a) príslušný orgán každého členského štátu automatickou výmenou oznamuje príslušnému orgánu iného členského štátu informácie týkajúce sa zdaňovacích období od 1. januára 2017 v súvislosti s osobami, ktoré majú pobyt v tomto inom členskom štáte, a to najmenej za tri osobitné kategórie príjmu a majetku uvedené v odseku 1, ako sa chápu podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý informácie oznamuje, a
- b) zoznam kategórií v odseku 1 sa rozšíri tak, aby zahŕňal dividendy, zisky zo scudzenia majetku a licenčné poplatky.

6. K oznamovaniu informácií dochádza najmenej raz ročne, a to do šiestich mesiacov od skončenia daňového roka členského štátu, počas ktorého sa informácie stali dostupnými.

7. Komisia prijme praktické opatrenia na automatickú výmenu informácií v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2 predtým, ako uplynú dátumy uvedené v článku 29 ods. 1.

8. Ak sa členské štáty dohodnú na automatickej výmene informácií o ďalších kategóriách príjmov a majetku v dvojstranných alebo mnohostranných dohodách, ktoré uzatvorila s inými členskými štátmi, oznámia tieto dohody Komisii, ktorá ich následne sprístupní všetkým ostatným členským štátom.

ODDIEL III

Spontánna výmena informácií

Článok 9

Rozsah a podmienky spontánnej výmeny informácií

1. Príslušný orgán každého členského štátu oznamuje informácie uvedené v článku 1 ods. 1 príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného dotknutého členského štátu v každom z týchto prípadov:

- a) príslušný orgán jedného členského štátu má dôvod predpokladať, že v inom členskom štáte môže dochádzať ku skráteniu dane;
- b) osoba povinná platiť daň má zníženie daň alebo je oslobodená od dane v jednom členskom štáte, čo by spôsobilo zvýšenie dane alebo daňovú povinnosť v inom členskom štáte;
- c) obchodné vzťahy medzi osobou povinnou platiť daň v jednom členskom štáte a osobou povinnou platiť daň v inom členskom štáte prebiehajú prostredníctvom jednej alebo viacerých krajín takým spôsobom, že výsledkom môže byť úspora na dani v jednom alebo v druhom členskom štáte alebo v oboch;
- d) príslušný orgán členského štátu má dôvod predpokladať, že k úspore na dani môže dochádzať na základe umelých prevodov ziskov v rámci skupín podnikov;
- e) informácie postúpené jednému členskému štátu príslušným orgánom druhého členského štátu umožnili získať informácie, ktoré môžu byť dôležité pri stanovení daňovej povinnosti v tomto druhom členskom štáte.

2. Príslušné orgány každého členského štátu môžu spontánnou výmenou oznamovať príslušným orgánom iných členských štátov akékoľvek informácie, o ktorých vedia a ktoré môžu byť príslušným orgánom týchto iných členských štátov užitočné.

Článok 10

Lehoty

1. Príslušný orgán, ktorému sa informácie uvedené v článku 9 ods. 1 sprístupnia, postúpi tieto informácie príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného dotknutého členského štátu čo najrýchlejšie, najneskôr však do jedného mesiaca po tom, ako sa stali dostupnými.

2. Príslušný orgán, ktorému sa informácie oznámili podľa článku 9, bezodkladne a v každom prípade najneskôr do siedmich pracovných dní od ich prijatia potvrdí podľa možnosti elektronicky príslušnému orgánu, ktorý informácie poskytol, že tieto informácie dostal.

KAPITOLA III

INÉ FORMY ADMINISTRATÍVNEJ SPOLUPRÁCE

ODDIEL I

Prítomnosť v správnych úradoch a účasť na administratívnych zisťovaniach

Článok 11

Rozsah a podmienky

1. Na základe dohody medzi dožadujúcim orgánom a dožiadaným orgánom a v súlade s opatreniami ustanovenými dožiadaným orgánom môžu úradníci poverení dožadujúcim orgánom byť na účely výmeny informácií uvedených v článku 1 ods. 1:

- a) prítomní v úradoch, v ktorých vykonávajú svoju činnosť správne orgány dožiadaného členského štátu;
- b) prítomní na administratívnych zisťovaniach vykonávaných na území dožiadaného členského štátu.

Ak sú požadované informácie obsiahnuté v dokumentoch, ku ktorým majú prístup úradníci dožiadaného orgánu, úradníci dožadujúceho orgánu dostanú kópie takýchto dokumentov.

2. Pokiaľ je to povolené na základe právnych predpisov dožiadaného členského štátu, v dohode uvedenej v odseku 1 sa môže ustanoviť, že ak sú úradníci dožadujúceho orgánu prítomní na administratívnom zisťovaní, môžu klásť otázky jednotlivcom a skúmať záznamy.

K akémukoľvek odmietnutiu dodržiavať kontrolné opatrenia úradníkov dožadujúceho orgánu, ku ktorému dôjde zo strany osoby, ktorá je predmetom zisťovania, pristupuje dožiadaný orgán tak, ako keby k tomuto odmietnutiu došlo voči úradníkom dožiadaného orgánu.

3. Úradníci, ktorých dožadujúci členský štát poverí, aby boli prítomní v inom členskom štáte v súlade s odsekom 1, musia byť vždy schopní predložiť písomné poverenie, v ktorom je uvedená ich totožnosť a funkcia.

ODDIEL II

Simultánne kontroly

Článok 12

Simultánne kontroly

1. Ak sa dva alebo viaceré členské štáty dohodnú, že na svojom príslušnom území vykonajú simultánne kontroly jednej alebo viacerých osôb, ktoré pre nich predstavujú spoločné alebo dopĺňajúce sa záujmy, aby si mohli vymeniť takto získané informácie, uplatnia sa odseky 2, 3 a 4.

2. Príslušný orgán v každom členskom štáte nezávisle určí osoby, u ktorých zamýšľa navrhnuť simultánnu kontrolu. Príslušným orgánom v ďalších dotknutých členských štátoch oznámi všetky prípady, v súvislosti s ktorými navrhuje simultánnu kontrolu, a svoju voľbu odôvodní.

Uvedie časové obdobie, počas ktorého sa uvedené kontroly vykonajú.

3. Príslušný orgán každého dotknutého členského štátu sa rozhodne, či sa chce zúčastniť na simultánných kontrolách. Potvrdí svoj súhlas alebo oznámi svoje odôvodnené odmietnutie orgánu, ktorý simultánnu kontrolu navrhol.

4. Príslušný orgán každého dotknutého členského štátu vymenuje zástupcu zodpovedného za dohľad a koordináciu kontrolnej činnosti.

ODDIEL III

Administratívne oznamovanie

Článok 13

Žiadosť o oznámenie

1. Na žiadosť príslušného orgánu členského štátu príslušný orgán iného členského štátu oznámi v súlade s pravidlami upravujúcimi oznamovanie podobných nástrojov v dožiadanom členskom štáte adresátovi všetky nástroje a rozhodnutia, ktoré vydávajú správne orgány dožadujúceho členského štátu a ktoré sa týkajú uplatňovania právnych predpisov týkajúcich sa daní, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na jeho území.

2. Žiadosti o oznámenie obsahujú predmet nástroja alebo rozhodnutia, ktorý má byť oznámený, a obsahujú meno a adresu adresáta spolu s akýmkoľvek inými informáciami, ktoré môžu uľahčovať identifikáciu adresáta.

3. Dožiadaný orgán bezodkladne informuje dožadujúci orgán o svojej odpovedi a oznámi mu najmä deň oznámenia nástroja alebo rozhodnutia adresátovi.

4. Dožadujúci orgán žiada o oznámenie podľa tohto článku iba vtedy, keď nemôže vykonať oznámenie v súlade s pravidlami upravujúcimi oznamovanie príslušných nástrojov v dožadujúcom členskom štáte, alebo v prípade, že by takéto oznámenie mohlo spôsobiť neprimerané ťažkosti. Príslušný orgán členského štátu môže oznámiť akýkoľvek dokument doporučené alebo elektronicky priamo osobe, ktorá sa nachádza na území iného členského štátu.

ODDIEL IV

Spätná väzba

Článok 14

Podmienky

1. Ak príslušný orgán poskytuje informácie podľa článku 5 alebo 9, môže požiadať príslušný orgán, ktorý informácie prijal, aby v súvislosti s prijatými informáciami poskytol spätnú väzbu. Ak sa žiada o spätnú väzbu, príslušný orgán, ktorý informácie prijal, poskytne bez toho, aby tým boli dotknuté predpisy o daňovom tajomstve a ochrane údajov uplatniteľné v jeho členskom štáte, spätnú väzbu príslušnému orgánu, ktorý informácie poskytol, čím skôr, najneskôr však do troch mesiacov po tom, ako je známy výsledok použitia požadovaných informácií. Komisia určí praktické opatrenia v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

2. Príslušné orgány členských štátov poskytnú raz za rok spätnú väzbu o automatickej výmene informácií ostatným dotknutým členským štátom v súlade s praktickými opatreniami, na ktorých sa dohodli na dvojstrannej úrovni.

ODDIEL V

Výmena najlepších postupov a výmena skúseností

Článok 15

Rozsah a podmienky

1. Členské štáty spolu s Komisiou skúmajú a hodnotia administratívnu spoluprácu podľa tejto smernice a vymieňajú si svoje skúsenosti s cieľom túto spoluprácu zlepšiť a podľa potreby vytvoriť pravidlá v dotknutých oblastiach.

2. Členské štáty spolu s Komisiou vypracujú usmernenia o akomkoľvek aspekte, ktorý považujú za potrebný na výmenu najlepších postupov a výmenu skúseností.

KAPITOLA IV

PODMIENKY UPRAVUJÚCE ADMINISTRATÍVNU SPOLUPRÁCU

Článok 16

Zverejňovanie informácií a dokumentov

1. Informácie oznamované medzi členskými štátmi v akejkoľvek podobe podľa tejto smernice podliehajú povinnosti zachovávať úradné tajomstvo a požívajú ochranu vzťahujúcu sa na podobné informácie podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý ich prijal. Takéto informácie sa môžu použiť na správu a vynucovanie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní uvedených v článku 2.

Takéto informácie sa môžu použiť aj na vyrubovanie a vymáhanie ďalších daní a poplatkov, na ktoré sa vzťahuje článok 2 smernice Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení⁽¹⁾, alebo na stanovovanie a vymáhanie povinných príspevkov na sociálne zabezpečenie.

Navyše sa môžu použiť v spojitosti so súdnymi a správnymi konaniami, ktoré môžu zahŕňať sankcie a ktoré sa začali v dôsledku porušenia daňových právnych predpisov bez toho, aby boli dotknuté všeobecné predpisy a ustanovenia upravujúce práva obžalovaných a svedkov v takýchto konaniach.

2. S povolením príslušného orgánu členského štátu, ktorý oznamuje informácie podľa tejto smernice, a len ak to umožňujú právne predpisy členského štátu príslušného orgánu, ktorý tieto informácie prijíma, sa informácie a dokumenty prijaté podľa tejto smernice môžu použiť na iné účely, ako sú účely uvedené v odseku 1. Takéto povolenie sa udeľuje, ak sa informácie môžu použiť na podobné účely v členskom štáte príslušného orgánu, ktorý tieto informácie oznamuje.

3. Ak sa príslušný úrad členského štátu domnieva, že informácie, ktoré prijal od príslušného úradu iného členského štátu, sú na účely uvedené v odseku 1 pravdepodobne užitočné pre príslušný úrad tretieho členského štátu, môže ich zaslať uvedenému príslušnému úradu za predpokladu, že toto zaslanie je v súlade s pravidlami a postupmi ustanovenými v tejto smernici. Zároveň informuje príslušný orgán členského štátu pôvodu informácií o svojom zámere poskytnúť tieto informácie tretiemu členskému štátu. Členský štát pôvodu informácií môže proti takémuto poskytnutiu informácií namietat do 10 dní odo dňa, keď mu túto skutočnosť oznámil členský štát, ktorý si želal uvedené informácie poskytnúť.

4. Povolenie použiť podľa odseku 2 informácie, ktoré boli zaslané podľa odseku 3, môže udeliť iba príslušný orgán členského štátu, z ktorého tieto informácie pochádzajú.

5. Na informácie, správy, výkazy a akékoľvek iné dokumenty alebo ich overené verné kópie alebo výpisy z nich, ktoré získal dožiadaný orgán a ktoré boli oznámené dožadujúcemu orgánu v súlade s touto smernicou, sa môžu príslušné orgány dožadujúceho členského štátu dovolávať ako na dôkaz na rovnakom základe ako na podobné informácie, správy, výkazy a akékoľvek iné dokumenty, ktoré poskytuje iný orgán uvedenej členského štátu.

Článok 17

Obmedzenia

1. Dožiadaný orgán v jednom členskom štáte poskytuje dožadujúcemu orgánu v inom členskom štáte informácie uvedené v článku 5 pod podmienkou, že dožadujúci orgán vyčerpал svoje zvyčajné zdroje informácií, ktoré mohol za daných okolností využiť na získanie požadovaných informácií bez toho, aby sa tým ohrozilo dosiahnutie ich cieľov.

2. Touto smernicou sa neukladá dožiadanému členskému štátu žiadna povinnosť vykonať zisťovania alebo oznamovať informácie, ak by vykonanie takéhoto zisťovania alebo zber informácií požadovaných na vlastné účely boli v rozpore s jeho právnymi predpismi.

3. Príslušný orgán dožiadaného členského štátu môže odmietnuť poskytnúť informácie, pokiaľ dožadujúci členský štát nie je z právnych dôvodov schopný poskytnúť podobné informácie.

4. Poskytnutie informácií môže byť odmietnuté, ak by viedlo k porušeniu obchodného, priemyselného či služobného tajomstva alebo obchodného postupu alebo prezradeniu informácií, ktorých zverejnenie by odporovalo verejnému poriadku.

5. Dožiadaný orgán informuje dožadujúci orgán o dôvodoch odmietnutia žiadosti o informácie.

Článok 18

Povinnosti

1. Ak členský štát žiada o informácie v súlade s touto smernicou, dožiadaný členský štát použije svoje opatrenia zamerané na získavanie informácií s cieľom získať požadované informácie, aj keď tento členský štát možno nepotrebuje uvedené informácie na vlastné daňové účely. Uvedená povinnosť sa nedotýka článku 17 ods. 2, 3 a 4, ktorého uplatňovanie sa v žiadnom prípade nevykladá tak, že sa ním povoľuje dožiadanému členskému štátu odmietnuť poskytnúť informácie len preto, že v súvislosti s uvedenými informáciami nemá žiadne domáce záujmy.

(¹) Ú. v. EÚ L 84, 31.3.2010, s. 1.

2. Článok 17 ods. 2 a 4 sa v žiadnom prípade nevykladá tak, že sa ním povoľuje dožiadanému orgánu členského štátu odmietnuť poskytnúť informácie len preto, že týmito informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, poverenec alebo osoba konajúca v zastúpení alebo v postavení splnomocnenca alebo pretože sa týkajú obchodných podielov na určitej osobe.

3. Bez ohľadu na odsek 2 môže členský štát odmietnuť zaslanie požadovaných informácií, ak sa takéto informácie týkajú zdaniteľných období pred 1. januárom 2011 a ak sa zaslanie takýchto informácií mohlo odmietnuť na základe článku 8 ods. 1 smernice 77/799/EHS v prípade, ak sa o ne požiadalo pred 11. marcom 2011.

Článok 19

Rozšírenie širšej spolupráce poskytnutej tretej krajine

Ak členský štát ponúkne tretej krajine širšiu spoluprácu, ako je spolupráca ustanovená podľa tejto smernice, uvedený členský štát nesmie odmietnuť ponúknuť takúto širšiu spoluprácu žiadnemu inému členskému štátu, ktorý si želá nadviazať takúto širšiu vzájomnú spoluprácu s týmto členským štátom.

Článok 20

Štandardné formuláre a elektronické formáty

1. Žiadosti o informácie a o administratívne zisťovania podané podľa článku 5, ako aj príslušné odpovede, potvrdenia o prijatí, žiadosti o dodatočné súvisiace informácie, oznámenie o nemožnosti alebo odmietnutí podľa článku 7 sa podľa možnosti posielajú prostredníctvom štandardného formulára, ktorý prijala Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

K štandardným formulárom sa môžu prikladať správy, výkazy a akékoľvek iné dokumenty alebo ich overené verné kópie či výpisy z nich.

2. Štandardný formulár uvedený v odseku 1 obsahuje minimálne tieto informácie, ktoré má poskytnúť dožadujúci orgán:

- a) totožnosť osoby, ktorá sa podrobuje prešetroeniu alebo vyšetrovaniu;
- b) daňový účel, na ktorý sa informácie požadujú.

Dožadujúci orgán môže v známom rozsahu a v súlade s medzinárodným vývojom poskytnúť meno a adresu každej osoby, v súvislosti s ktorou sa predpokladá, že má požadované informácie, ako aj akýkoľvek prvok, ktorý môže dožiadanému orgánu uľahčiť zber informácií.

3. Spontánne vymieňané informácie podľa článku 9 a potvrdenie o ich prijatí podľa článku 10, žiadosti o administratívne oznámenia podľa článku 13 a informácie, ktoré predstavujú spätnú väzbu podľa článku 14, sa posielajú prostredníctvom štandardného formulára, ktorý prijme Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

4. Automaticky vymieňané informácie podľa článku 8 sa posielajú prostredníctvom štandardného elektronického formátu, ktorý sa používa s cieľom zjednodušiť takúto automatickú výmenu a ktorý vychádza zo súčasného elektronického formátu podľa článku 9 smernice Rady 2003/48/ES z 3. júna 2003 o zdaňovaní príjmu z úspor v podobe výplaty úrokov⁽¹⁾, aby sa používal na všetky druhy automatickej výmeny informácií, ktoré prijala Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

Článok 21

Praktické opatrenia

1. Informácie oznamované podľa tejto smernice sa podľa možnosti poskytujú elektronicky prostredníctvom siete CCN.

Ak je to nevyhnutné, Komisia prijme praktické opatrenia potrebné na vykonanie prvého pododseku v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

2. Komisia zodpovedá za akýkoľvek rozvoj siete CCN potrebný na to, aby sa umožnila výmena uvedených informácií medzi členskými štátmi.

Členské štáty budú zodpovedné za akýkoľvek vývoj svojich systémov potrebných na to, aby sa umožnila výmena informácií prostredníctvom siete CCN.

Členské štáty sa vzdajú akýchkoľvek nárokov na refundáciu výdavkov vzniknutých pri uplatňovaní tejto smernice okrem prípadných poplatkov zaplatených odborníkom.

3. Osoby riadne akreditované orgánom bezpečnostnej certifikácie Európskej komisie môžu mať k týmto informáciám prístup, len pokiaľ je to potrebné na účel servisu, údržby a vývoja siete CCN.

4. Žiadosti o spoluprácu vrátane žiadostí o oznamovanie a pripojené dokumenty sa môžu vypracovávať v akomkoľvek jazyku dohodnutom medzi dožiadaným a dožadujúcim orgánom.

K uvedeným žiadostiam sa pripájajú preklady do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu dožiadaného orgánu iba v osobitných prípadoch, keď dožiadaný orgán uvedie dôvod svojej žiadosti o preklad.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 38.

Článok 22

Osobitné povinnosti

1. Členské štáty prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia s cieľom:

- a) zabezpečiť účinnú vnútornú koordináciu v rámci organizácie uvedenej v článku 4;
- b) zriadiť priamu spoluprácu s orgánmi iných členských štátov uvedenými v článku 4;
- c) zabezpečiť plynulé fungovanie opatrení v oblasti administratívnej spolupráce ustanovených v tejto smernici.

2. Komisia oznamuje každému členskému štátu všetky všeobecné informácie týkajúce sa vykonávania a uplatňovania tejto smernice, ktoré prijíma a ktoré môže poskytnúť.

KAPITOLA V

VZŤAHY S KOMISIOU

Článok 23

Hodnotenie

1. Členské štáty a Komisia skúmajú a hodnotia fungovanie administratívnej spolupráce ustanovenej v tejto smernici.

2. Členské štáty oznamujú Komisii všetky relevantné informácie potrebné na hodnotenie účinnosti administratívnej spolupráce v súlade s touto smernicou v boji proti daňovým únikom a vyhýbaniu sa dani.

3. Členské štáty oznamujú Komisii ročné vyhodnotenie účinnosti automatickej výmeny informácií uvedenej v článku 8, ako aj dosiahnuté praktické výsledky. Formu a podmienky oznamovania tohto každoročného vyhodnotenia schváli Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

4. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2 určí zoznam štatistických údajov, ktoré členské štáty poskytujú na účely hodnotenia tejto smernice.

5. Informácie oznamované Komisii podľa odsekov 2, 3 a 4 považuje Komisia za dôverné v súlade s ustanoveniami uplatniteľnými na orgány Únie.

6. Informácie, ktoré oznamujú členské štáty Komisii podľa odsekov 2, 3 a 4, ako aj akékoľvek správy alebo dokumenty, ktoré Komisia vypracúva s použitím takýchto informácií, sa môžu zasielať iným členským štátom. Na takéto informácie sa vzťahuje povinnosť zachovávať úradné tajomstvo, ako aj

ochrana rozšírená na podobné informácie podľa vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý tieto informácie prijal.

Správy a dokumenty vypracované Komisiou, ktoré sú uvedené v tomto odseku, môžu členské štáty používať na analytické účely, ale nesmú sa zverejniť ani sprístupniť inej osobe alebo orgánu bez výslovného súhlasu Komisie.

KAPITOLA VI

VZŤAHY S TRETÍMI KRAJINAMI

Článok 24

Výmena informácií s tretími krajinami

1. Ak príslušný orgán členského štátu prijme od tretej krajiny informácie, ktoré sú predvídateľne relevantné pre správu a vynucovanie vnútroštátnych právnych predpisov tohto členského štátu týkajúcich sa daní uvedených v článku 2, uvedený orgán môže za predpokladu, že sa to umožňuje na základe dohody s touto treťou krajinou, poskytnúť tieto informácie príslušným orgánom členských štátov, pre ktoré môžu byť užitočné, a všetkým dožadujúcim orgánom, ktoré o ne požiadajú.

2. V súlade so svojimi vnútroštátnymi ustanoveniami o oznamovaní osobných údajov tretím krajinám môžu príslušné orgány oznamovať informácie získané v súlade s touto smernicou tretej krajine pod podmienkou, že sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) príslušný orgán členského štátu, z ktorého uvedené informácie pochádzajú, súhlasí s takýmto oznámením;
- b) dotknutá tretia krajina sa zaviazala spolupracovať v rozsahu potrebnom na zhromažďovanie dôkazov o nedovolennej alebo nezákonnej povahe transakcií, ktoré sa javia ako porušujúce daňové právne predpisy alebo predstavujúce ich zneužitie.

KAPITOLA VII

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 25

Ochrana údajov

Každá výmena informácií podľa tejto smernice podlieha ustanoveniam, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES. Na účely správneho uplatňovania tejto smernice však členské štáty obmedzia rozsah povinností a práv ustanovených v článku 10, článku 11 ods. 1, článkoch 12 a 21 smernice 95/46/ES v takej miere, aká je potrebná na ochranu záujmov uvedených v článku 13 ods. 1 písm. e) uvedenej smernice.

Článok 26**Výbor**

1. Komisii pomáha výbor uvádzaný ako Výbor pre administratívnu spoluprácu v oblasti daní.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

Článok 27**Predkladanie správ**

Každých päť rokov od 1. januára 2013 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice.

Článok 28**Zrušenie smernice 77/799/EHS**

Smernica 77/799/EHS sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2013.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 29**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou s účinnosťou od 1. januára 2013.

Zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 8 tejto smernice však uvedú do platnosti s účinnosťou od 1. januára 2015.

Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 30**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 31**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 15. februára 2011

Za Radu

predseda

MATOLCSY Gy.